

**Policyjny program ograniczania
przestępczości i społecznych zachowań
w małych i średnich miastach**

„BEZPIECZNE MIASTA”

WARSZAWA 2007

1. OGÓLNE ZAŁOŻENIA PROGRAMU „BEZPIECZNE MIASTA”

Ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego należą do zasadniczych zadań państwa. Wyrazem tej filozofii jest uchwała nr 218/2006 Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rządowego programu ograniczania przestępczości i społecznych zachowań „Razem bezpieczniej”.

Program, wychodząc naprzeciw wieloletnim dążeniom Policji do integracji działań podejmowanych w obszarze zapobiegania przestępczości, zawiera wiele elementów istotnych dla szeroko rozumianego bezpieczeństwa, a jego założenia są zbieżne z oczekiwaniami społecznymi.

Odnosi się on do wielu istotnych sfer życia społecznego, identyfikuje problemy, określa zadania, wskazuje również podmioty odpowiedzialne za powodzenie planowanych działań.

Miarą wagi programowanych rozwiązań jest szeroko określona sfera bezpieczeństwa – od miejsca zamieszkania, po dziedzictwo narodowe.

Zaktywizowanie współpracy wielu podmiotów i koordynacja ich działań w ramach jednolicie określonego celu musi przynieść pożądane efekty i będzie stanowić znaczące wsparcie dla działań Policji i innych służb, które są odpowiedzialne za bezpieczeństwo.

Program „Razem bezpieczniej” ma charakter ramowy, wskazuje główne obszary i kierunki działania. Nawołuje do współpracy wszystkich podmiotów działających w obszarze ładu i bezpieczeństwa, jednak niezwykle istotną rolę przypisuje Policji.

Należy zauważyć, że żadne okoliczności nie mogą zdejmować z instytucji państwowych, w tym szczególnie Policji, jako podstawowej formacji powołanej do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, odpowiedzialności za wykonywanie zadań.

Napływające z różnych źródeł informacje i sygnały wskazują na pogarszające się poczucie bezpieczeństwa obywateli, szczególnie na terenie małych (do 20 tys. mieszkańców) i średnich (do 100 tys. mieszkańców) miast.

Występujące zagrożenia dotyczą podstawowych kategorii przestępstw kryminalnych, głównie: kradzieży z włamaniem, kradzieży cudzej rzeczy, bójek

i pobić oraz przestępstw o charakterze rozbójniczym, w tym wymuszeń rozbójniczych. Są to przestępstwa pospolite o największej dokuczliwości społecznej, takie których zaistnieniu skutecznie może przeciwdziałać aktywnie pełniona służba prewencyjna.

Poczucie zagrożenia wśród społeczności lokalnych małych i średnich miast potwierdzają wyniki badań, jakie na zlecenie Policji były przeprowadzone przez profesjonalne ośrodki badania opinii publicznej¹.

Poszczególne województwa są znacznie zróżnicowane ze względu na liczebność mieszkańców małych i średnich miast.

Znacznie zróżnicowana jest również ocena pracy policjantów pełniących służbę w okolicy miejsca zamieszkania respondentów przez mieszkańców poszczególnych województw.

W większości województw, Polacy mieszkający w małych miastach deklarują mniejsze poczucie bezpieczeństwa po zmroku niż ogół w danym województwie.

Mieszkańcy małych miast znacznie bardziej niż mieszkańcy metropolii obawiają się handlu narkotykami oraz brawurowo jeżdżących kierowców.

We wszystkich województwach, oprócz śląskiego, osoby ze średnich miast częściej niż ogół mieszkańców, unikają pewnych ulic, miejsc lub ludzi. Również mieszkańcy tych miast częściej obawiają się rozbojów, bójek i pobić, włamań do mieszkań, piwnic lub samochodów.

Zagrożenie kradzieżami kieszonkowymi odczuwane jest na podobnym poziomie przez wszystkich respondentów, niezależnie od miejsca ich zamieszkania.

Spółeczność małych miast charakteryzuje brak anonimowości, który zazwyczaj sprzyja ograniczeniu występowania zjawiska przestępczości. Podobne zjawisko socjologiczne występuje w średnich miastach. W skrajnych przypadkach sytuacja taka może jednak prowadzić do występowania zjawiska przeciwnego - utrzymujący się przez dłuższy okres - brak skuteczności działania przedstawicieli organów odpowiedzialnych za utrzymanie ładu i porządku publicznego, w tym szczególnie Policji, prowadzić może do biernej akceptacji postaw sprzecznych z prawem i zachowań nieakceptowanych społecznie, czy wręcz nawet przyzwolenie dla takich zachowań.

---

¹ Wyciąg z badań, przeprowadzonych przez OBOP, w okresie 10-25.01.2007 roku, na reprezentatywnej, ogólnopolskiej próbie 17 tys. osób powyżej 15 roku życia – pn.: „Ocena pracy Policji oraz ciemna liczba przestępstw. Wyniki badań ogólnopolskich 2007 r.” opracowany przez Biuro Komunikacji Społecznej KGP.

Niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w których sprawcy przestępstw lub członkowie grup przestępczych dokonujących przestępstw, znani są mieszkańcom szczególnie w małych miastach i miejscowościach. Jednakże z uwagi na niski poziom lub zupełny brak anonimowości pokrzywdzonych i świadków przestępstw, nie informują oni o takich zdarzeniach Policji, co z kolei ma bezpośrednie przełożenie na wzmagające się poczucie bezkarności sprawców przestępstw i występków, a także wykroczeń o charakterze chuligańskim.

Sytuacja taka może prowadzić również do wytworzenia się swoistych enklaw społecznych, w których potęgują się i utrwalają zachowania niezgodne z powszechnie obowiązującymi normami prawnymi np. przyzwolenie na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, przestępstwa przeciwko mieniu, szczególnie społecznemu, a także przemyt. W dłuższej perspektywie czasowej utrzymywanie się takiego stanu może prowadzić do powstawania zorganizowanych grup przestępczych dokonujących najpoważniejszych przestępstw, w tym skierowanych przeciwko życiu i mieniu.

Podkreślenia wymaga fakt, iż ujawnienie znacznej liczby przestępstw jak i ich rodzaj, zależy od aktywności własnej Policji.

Wymienione wyżej, jakże niepokojące przesłanki, a także sygnały świadczące o pogarszających się nastrojach społecznych spowodowanych poczuciem wzrastającego zagrożenia bezpieczeństwa, wymagają niezwłocznego podjęcia zdecydowanych i skutecznych działań zapobiegawczych ze strony instytucji i organów państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli, w tym przede wszystkim przez Policję.

Podejmowane działania muszą zapewniać stały dopływ rzetelnych informacji na temat rzeczywistego stanu bezpieczeństwa oraz skutkować zaznaczeniem wyraźnej, bezpośredniej obecności funkcjonariuszy Policji w małych i średnich miastach na terenie całego kraju.

Dążąc do wpisania założeń programowych w lokalne potrzeby mieszkańców, w Komendzie Głównej Policji powstał policyjny program ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Bezpieczne Miasta”.

2. CELE PROGRAMU

- 2.1.** Odczuwalny wzrost realnego bezpieczeństwa na poziomie lokalnym, szczególnie na terenie małych i średnich miast.
- 2.2.** Ograniczanie w szczególności przestępczości pospolitej oraz zjawisk chuligaństwa i wandalizmu.
- 2.3.** Wzrost poczucia bezpieczeństwa oraz ograniczenie ciemnej liczby przestępstw, wykroczeń oraz zachowań nieakceptowanych społecznie.
- 2.4.** Poprawa bezpieczeństwa w miejscach publicznych szczególnie takich jak: ulice, przystanki komunikacyjne, targowiska, rejony lokali rozrywkowych, dyskotek.
- 2.5.** Poprawa bezpieczeństwa w ruchu drogowym.
- 2.6.** Zaktywizowanie i zdynamizowanie współpracy z administracją samorządową, podmiotami pozapolicyjnymi działającymi na rzecz bezpieczeństwa oraz społecznością lokalną.
- 2.7.** Poprawa wizerunku Policji oraz wzrost zaufania społecznego.

3. PRZESŁANKI REALIZACJI PROGRAMU

- 3.1.** Zrozumiałe oczekiwania społeczne w zakresie aktywizacji działań Policji, w szczególności służb prewencyjnych, wiążą się z koniecznością poszukiwania nowych systemowych rozwiązań organizacyjnych. Istotą jest dokonanie zmian w funkcjonowaniu Policji poprzez przyjęcie następujących zasad:
  - bieżąca kontrola dynamiki przestępczości i innych zjawisk naruszających porządek prawny,
  - pierwszeństwo dla realizacji zadań prewencyjnych przy aktywnym wsparciu służby kryminalnej,
  - optymalne wykorzystanie policjantów komórek właściwych do realizacji zadań w zakresie służby patrolowej i obchodowej,
  - efektywne współdziałanie komórek patrolowo-interwencyjnych, dzielnicowych,

wywiadowczych, ds. nieletnich i prewencji kryminalnej, ruchu drogowego oraz OPP, a także komórek służby kryminalnej,

- współpracy z podmiotami pozapolicyjnymi, zwłaszcza z przedstawicielami samorządu terytorialnego oraz społeczności lokalnej,
- optymalne wykorzystanie posiadanych przez wszystkie podmioty sił i środków.

3.2. Podstawą podejmowania wszelkich efektywnych działań w sferze bezpieczeństwa jest dokonanie rzetelnej analizy mającej na celu identyfikację występujących zagrożeń oraz istniejących oczekiwań społecznych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa.

Mając na względzie powyższe, analiza ta nie może być dokonana wyłącznie w oparciu o dane statystyczne (należy uwzględnić w niej poza przestępczością pospolitą, także tę o charakterze gospodarczym i korupcyjnym) ale musi przede wszystkim zmierzać do wypełnienia oczekiwań społecznych. Stąd też powinna być oparta w znacznej mierze na:

- informacjach pochodzących od społeczności lokalnych, w tym pozyskiwanych podczas wszelkiego rodzaju spotkań np. rad osiedli, wspólnot mieszkaniowych, komisji bezpieczeństwa,
- informacjach uzyskiwanych za pomocą mediów lokalnych, interaktywnych stron internetowych,
- informacjach przekazywanych podczas spotkań z przedstawicielami samorządów terytorialnych,
- badaniach i sondażach opinii publicznej na szczeblu lokalnym (badania ankietowe, sondaże internetowe),
- informacjach pozyskiwanych z komórek kontrolnych Policji w ramach prowadzonych postępowań skargowych i rozpatrywanych wniosków,
- współpracy z regionalnymi ośrodkami naukowymi, zwłaszcza w zakresie badania zagrożenia przestępczością i potrzeb społecznych w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa.

4. GŁÓWNE OBSZARY DZIAŁANIA

4.1. Bezpieczeństwo w miejscach publicznych i w miejscu zamieszkania

- Ograniczanie liczby przestępstw pospolitych, a zwłaszcza przestępstw przeciwko mieniu ze szczególnym uwzględnieniem przestępstw rozbójniczych i przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu;
- Ograniczanie liczby wykroczeń najbardziej dokuczliwych społecznie, a zwłaszcza uszkodzeń mienia ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń użyteczności publicznej, kradzieży, zakłóceń ciszy nocnej;
- Eliminacja zachowań nieakceptowanych społecznie wyczerpujących znamiona lub pozostające na pograniczu czynów zabronionych takich jak: funkcjonowanie subkultur młodzieżowych – blokery, graffiti, naruszeń przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi szczególnie w zakresie spożywania alkoholu w miejscach publicznych i sprzedaży oraz podawania alkoholu wbrew zakazom ustawowym;

4.2. Bezpieczeństwo w szkole

- Eliminacja występowania zjawiska przemocy rówieśniczej;
- Ograniczanie liczby przestępstw i wykroczeń popełnianych w szkołach i ich bezpośrednim otoczeniu, a zwłaszcza kradzieży, przestępstw rozbójniczych, bójek i pobić, aktów wandalizmu;
- Zapobieganie narkomanii, alkoholizmowi i nikotynizmowi w środowisku szkolnym;

4.3. Bezpieczeństwo w komunikacji publicznej

- Ograniczanie przestępczości pospolitej skierowanej głównie przeciwko mieniu zarówno na dworcach i przystankach komunikacji drogowej i kolejowej, jak również w samych środkach transportu;

- Eliminacja zjawiska grupowania się i wybryków grup młodzieżowych na dworcach i w ich okolicy;
- Eliminacja zjawiska agresji w tym werbalnej, wandalizmu oraz zjawiska spożywania alkoholu na obszarze dworców, przystanków i w środkach komunikacji publicznej;

4.4. Bezpieczeństwo w ruchu drogowym

- Systematyczne eliminowanie z ruchu drogowego jego nietrzeźwych uczestników, zarówno kierujących pojazdami jak i pieszych;
- Kontrola posiadanych uprawnień do kierowania pojazdami i wykluczenie z ruchu drogowego kierujących nie posiadających uprawnień do prowadzenia określonego rodzaju pojazdów;
- Konsekwentne wyłączenie z ruchu drogowego pojazdów, których stan techniczny zagraża bezpieczeństwu lub porządkowi ruchu, powoduje uszkodzenie drogi albo narusza wymagania ochrony środowiska;
- Przeciwdziałanie zjawisku „piractwa drogowego” ze szczególnym uwzględnieniem niebezpiecznych zachowań motocyklistów;

4.5. Bezpieczeństwo w prowadzeniu działalności gospodarczej

- Ograniczanie zagrożeń i zjawisk patologicznych występujących w biznesie takich jak kradzieże z włamaniem do obiektów produkcyjnych, wyłudzenia usług i towarów, oszustwa, występowania zjawiska wymuszania świadczenia ochrony i haraczy, prowadzenie działalności bez wymaganych uprawnień i zezwoleń;
- Eliminacja nielegalnego zatrudnienia, w tym cudzoziemców;
- Eliminacja zjawiska wprowadzania do obrotu alkoholu, wyrobów tytoniowych, odzieży z podrobionymi znakami towarowymi oraz różnego rodzaju nośników elektronicznych naruszających prawa autorskie i własność intelektualną ze szczególnym uwzględnieniem kontroli cudzoziemców zajmujących się tym procederem;

5. PODMIOTY WSPÓŁPRACUJĄCE

- 5.1.** Jednostki samorządu terytorialnego
- 5.2.** Straż gminna/miejska
- 5.3.** Straż Graniczna
- 5.4.** Żandarmeria Wojskowa
- 5.5.** Organizacje pozarządowe
- 5.6.** Kościoły i związki wyznaniowe
- 5.7.** Media lokalne
- 5.8.** Straże i inspekcje
- 5.9.** Ochotnicze Straże Pożarne

6. PREFEROWANE FORMY I KIERUNKI PROWADZENIA DZIAŁAŃ

- 6.1.** Prowadzenie intensywnych działań prewencyjnych z wykorzystaniem elementów systemu zintegrowanej organizacji i dyslokacji służby w oparciu o zidentyfikowane potrzeby oraz posiadane informacje poszczególnych służb policyjnych mające również na celu zaznaczenie obecności przedstawicieli podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa na terenie małych i średnich miast.
- 6.2.** Prowadzenie intensywnego współdziałania pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi Policji – zwłaszcza sąsiadującymi - poprzez realizację wspólnych działań, szczególnie o charakterze prewencyjnym pozwalających na kumulację oraz dynamiczne przemieszczanie znacznych sił i środków policyjnych pomiędzy wzajemnie określonymi rejonami zagrożonymi.
- 6.3.** Prowadzenie dynamicznych, koncentrycznych działań prewencyjnych przez grupy składające się z policjantów różnych komórek organizacyjnych Policji, głównie służby prewencyjnej np. dzielnicowi, policjanci komórek patrolowo-interwencyjnych, ruchu drogowego, ds. nieletnich i prewencji kryminalnej.

- 6.4.** Dokonywanie analiz przestępczości oraz uzyskanych informacji pod kątem ujawnienia nie odnotowanych przestępstw oraz ustalenia tożsamości ich sprawców - którzy znani są społecznościami lokalnym, a ich działalność nie znalazła odzwierciedlenia dowodowego.
- 6.5.** Podejmowanie intensywnych działań w stosunku do osób wytypowanych w ppkt 6.4 celem weryfikacji posiadanej wiedzy oraz wdrożeniem ich do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.
- 6.6.** Zintensyfikowanie prowadzenia rozpoznania miejsc i osób trudniących się rozprowadzaniem środków narkotycznych, ze szczególnym uwzględnieniem szkół, dyskotek, kin, parków, a także miejsc w których są organizowane imprezy o charakterze rekreacyjnym i masowym (zawody sportowe, koncerty muzyczne, itp.).
- 6.7.** Organizowanie zmasowanych, niestereotypowych działań prewencyjnych, przy aktywnym udziale służb operacyjnych, ukierunkowanych na ujawnianie i eliminowanie kierujących pojazdami pod wpływem alkoholu lub innych podobnie działających środków, przeciwdziałanie przejawom chuligaństwa i wandalizmu w rejonie lokali gastronomicznych, dyskotek, remiz strażackich i innych miejsc, w czasie trwania imprez rozrywkowych i po ich zakończeniu (zwłaszcza w czasie powrotów).
- 6.8.** Sporządzenie katalogu możliwych do wykonania przez właściwą jednostkę Policji działań na rzecz poprawy technicznego i fizycznego zabezpieczenia mienia obywateli oraz ich bezpieczeństwa.
- 6.9.** Egzekwowanie usunięcia przez właścicieli mienia, pozostawionego bez właściwego zabezpieczenia technicznego lub dozoru fizycznego.
- 6.10.** Intensywne stymulowanie do podejmowania aktywnych działań instytucji i podmiotów odpowiedzialnych za poszczególne obszary, w których zidentyfikowano zagrożenia lub czynniki sprzyjające generowaniu przestępczości.

- 6.11.** Zintensyfikowanie prowadzenia rozpoznania przez policjantów wszystkich służb Policji oraz przekazywania uzyskanych informacji o zidentyfikowanych zagrożeniach do Systemu Meldunku Informacyjnego.
- 6.12.** Wykorzystywanie analizy kryminalnej w celu identyfikacji występujących na określonym terenie zagrożeń oraz typowanie osób podejrzanych o prowadzenie określonej działalności przestępczej i ich powiązaniach przestępczych na terenie kraju.
- 6.13.** Zintensyfikowanie działań rozpoznawczych ukierunkowanych na ujawnianie potencjalnych miejsc ukrywania się osób poszukiwanych, celem ich zatrzymywania.
- 6.14.** Prowadzenie systematycznych kontroli potencjalnych miejsc zbywania przedmiotów pochodzących z przestępstwa takich jak: bazary, komisje, lombardy, punkty skupu metali, itp.
- 6.15.** Realizowanie wspólnie z: przedstawicielami Straży Granicznej, Urzędu Celnego i Skarbowego, straży gminnej/miejskiej, Państwowej Inspekcji Handlowej działań kontrolno-porządkowych na bazarach, targowiskach, w punktach sprzedaży detalicznej i hurtowniach zmierzających do skutecznego eliminowania nielegalnego wprowadzenia do obrotu wyrobów tytoniowych i alkoholu.
- 6.16.** Realizowanie doraźnych kontroli, prowadzonych wspólnie z funkcjonariuszami Straży Granicznej, pracownikami Urzędów Celnych oraz funkcjonariuszy Policji, zmierzających do eliminowania zjawiska piractwa intelektualnego i przemysłowego.
- 6.17.** Inspirowanie czynności kontrolnych na bazarach i targowiskach zmierzających do eliminowania nielegalnego handlu, przeprowadzanych przez Urzędy Skarbowe i Wydziały Legalności Zatrudnienia Urzędów Wojewódzkich.
- 6.18.** Prowadzenie wspólnych kontroli z Urzędem Celnym, Wydziałami Legalności Zatrudnienia oraz Strażą Graniczną zmierzających do eliminacji nielegalnego pobytu i zatrudnienia.

- 6.19.** Intensyfikacja działań kontrolnych podejmowanych przez pracowników nadzoru budowlanego i inspektoratów ochrony środowiska, w zakresie ujawniania zagrożenia środowiska naturalnego, m.in. na skutek prowadzenia nielegalnego magazynowania odpadów, prowadzeniem tzw. zakładów uciążliwych.
- 6.20.** Pogłębianie rozpoznania, mające na celu ujawnianie ewentualnych patologicznych „układów lokalnych” oraz podejmowanie zdecydowanych działań zaradczych w tym obszarze.
- 6.21.** Ujawnianie nieprawidłowości przy organizowaniu przetargów i zamówień publicznych, szczególnie w zakresie korzystania przez gminy z dotacji państwowych i ze środków unijnych, z których mogą być realizowane takie inwestycje jak budowa, rozbudowa infrastruktury drogowej i transportu publicznego, inwestycje wodno-kanalizacyjne, oczyszczalnie ścieków, gospodarowanie odpadami, rozwój turystyki i kultury, przeciwdziałanie bezrobociu, dotacje dla rolników, itp.
- 6.22.** Rozpoznawanie i ujawnianie nieprawidłowości w sektorze administracji samorządowej przy udzielaniu koncesji, licencji i zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej oraz przy wydawaniu decyzji i zezwoleń administracyjnych w zakresie m.in. architektury, budownictwa, gospodarki gruntami, ochrony środowiska, rolnictwa, leśnictwa, gospodarki mieniem komunalnym, komunikacji, szkolnictwa i przekształceń własnościowych, stacji diagnostycznych itp.
- 6.23.** Ujawnianie i zwalczanie korupcji wśród funkcjonariuszy Policji na szczeblu lokalnym, w tym ujawnianie i przeciwdziałanie nieformalnym powiązaniom pomiędzy policjantami a np. pracownikami firm pomocy drogowej, osobami prowadzącymi legalną i nielegalną działalność na terenie targowisk.
- 6.24.** Zintensyfikowanie prowadzenia doskonalenia zawodowego mającego na celu zapoznawanie policjantów wszystkich służb Policji z nowymi trendami i metodami dokonywania czynów zabronionych oraz sposobami ich skutecznego ujawniania i zwalczania.

7. DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE

Podejmowane działania muszą być wspierane przez prowadzenie intensywnej działalności promocyjnej realizowanej w szczególności przez rzeczników prasowych oraz kierowników jednostek organizacyjnych Policji z wykorzystaniem środków masowego przekazu, w tym lokalnej prasy, telewizji kablowych.

Do promocji działań należy wykorzystać również strony internetowe zarówno jednostek Policji jak i samorządu terytorialnego.

Nieodzownym elementem towarzyszącym realizacji programu, powinno być wdrożenie rozwiązań organizacyjnych zapewniających ułatwienie mieszkańcom nawiązania kontaktu z przedstawicielami Policji, jak również umożliwienie zgłoszenia przypadków zidentyfikowanych zagrożeń, korupcji, braku reakcji na określone zdarzenia oraz wyrażenia swojej opinii na temat prowadzonych działań poprzez:

- tworzenie punktów przyjęć interesantów poza jednostkami Policji,
- tworzenie warunków i propagowanie możliwości kontaktowania się z dzielnicowym poza jednostką Policji,
- ułatwienie kontaktu mieszkańców z dzielnicowymi poprzez sukcesywne doposażenie ich w służbowe telefony komórkowe,
- propagowanie funkcjonujących oraz uruchamianie nowych telefonów zaufania w jednostkach Policji,
- propagowanie funkcjonujących oraz uruchamianie nowych skrzynek internetowych np.: „Zgłoś Zagrożenie”.

Istotnym elementem prowadzonych działań jest analizowanie i weryfikacja rozpatrywanych skarg na funkcjonowanie zarówno samej Policji jak i innych instytucji i organizacji funkcjonujących na poziomie lokalnym.

Realizowane przedsięwzięcia nie mogą mieć wyłącznie charakteru informacyjnego, ale przede wszystkim muszą powodować przełamanie bierności, a tym samym zmierzać do aktywizacji społeczności lokalnych do podejmowania działań na rzecz podniesienia bezpieczeństwa. W działaniach tych wspólnoty lokalne powinny być wspomagane przez Policję przy wykorzystaniu doświadczeń z zakresu prewencji kryminalnej.

8. WDRAŻANIE I REALIZACJA PROGRAMU

- 8.1. Program realizowany będzie przez wszystkie Komendy Wojewódzkie/Stołeczną Policji.
- 8.2. Za realizację programu odpowiedzialni są Komendanci Wojewódzcy/Stołeczny Policji.
- 8.3. Komendanci Wojewódzcy/Stołeczny Policji w terminie do dnia 7 kwietnia 2007 roku zobowiązani są do:
- wyznaczenia koordynatorów Programu,
  - dokonania analizy, w oparciu informacje, o których mowa w pkt. 3.2 Programu,
  - wytypowania małych i średnich miast przewidzianych w pierwszej kolejności do objęcia Programem.
- 8.4. Komendanci Wojewódzcy/Stołeczny Policji realizują zadania określone niniejszym Programem przy pomocy wyznaczonych **Koordynatorów Programu**.
- 8.5. Koordynatorów Programu wyznacza się spośród naczelników wydziałów KWP/KSP ze wskazaniem na naczelnika wiodącej komórki organizacyjnej w służbie prewencyjnej.
- 8.6. Do głównych zadań koordynatora Programu należy:
- opracowanie i przekazanie do Biura Prewencji i Ruchu Drogowego KGP w terminie do dnia 7 maja 2007 roku syntetycznej informacji zawierającej:
    - wykaz miast objętych Programem wraz z ich krótką charakterystyką (liczba mieszkańców, infrastruktura, informacje czy na danym terenie znajduje się siedziba jednostki organizacyjnej Policji),
    - rodzaj rozpoznanych w poszczególnych miastach zagrożeń,
    - indywidualnie przewidziane działania wraz z terminami ich realizacji;
  - dokonanie oceny osiągniętych efektów w ramach prowadzonych dotychczas działań i realizowanych programów w celu dostosowania ich do kierunków działań nakreślonych niniejszym Programem;
  - stałe monitorowanie stanu bezpieczeństwa na terenie garnizonu oraz miast objętych Programem, celem podejmowania decyzji co do zakończenia realizacji Programu na określonym terenie lub objęcie nim nowych rejonów;

- koordynacja prowadzonych działań, szczególnie w zakresie przydzielania sił wzmocnienia ze stanu KWP/KSP;
  - kreowanie nowych form i metod realizacji zadań;
  - stymulowanie podległych jednostek i komórek organizacyjnych w zakresie aktywizacji działań w określonych obszarach;
  - wzmożenie współpracy z podmiotami pozapolicyjnymi działającymi na rzecz bezpieczeństwa;
  - prowadzenie bieżącej analizy prowadzonych działań oraz ocena osiąganych efektów w ramach Programu;
  - stymulowanie aktywnej polityki medialnej w zakresie promowania Programu w środkach masowego przekazu;
  - przygotowywanie kwartalnych, syntetycznych informacji z zakresu realizacji Programu przekazywanych do Biura Prewencji i Ruchu Drogowego KGP.
- 8.7.** Zintensyfikowane działania prewencyjne prowadzone przez KWP/KSP powinny uwzględniać wykorzystanie sił własnych jednostek Policji na terenie, których działania te są realizowane.
- 8.8.** Koordynator Programu każdorazowo w przypadku kierowania sił KWP/KSP zobowiązany jest do dokonania przy udziale kierownika jednostki na terenie, której będą prowadzone działania szczegółowej analizy zdiagnozowanych zagrożeń pod kątem celowości przyjętej formy prowadzenia działań w ramach Programu oraz osiągniętych efektów.
- 8.9.** Biuro Prewencji i Ruchu Drogowego KGP po roku realizacji Programu dokona jego kompleksowej oceny (w skali kraju) celem określenia prawidłowości przyjętych kierunków, form i metod działań oraz osiągniętych efektów.

Warszawa, marzec 2007 r.

**Opracowano:
w Biurze Prewencji i Ruchu Drogowego KGP przy współpracy z Biurem Kryminalnym KGP.
W opracowaniu wykorzystano materiały Biura Komunikacji Społecznej KGP.**